

tření, aby byly zachovány v tajnosti věci, které mají zůstatí utajeny v zájmu obrany státu; při tom se může úřad odchýliti od platných předpisů řízení se týkajících. Opatření, opřena výslovně o ustanovení věty první, není třeba odůvodňovati.

(2) Je zakázáno v tisku uveřejňovati zprávy o výkupu nebo vyvlastnění nemovitostí (věcných práv, vod) podle tohoto zákona a o poloze dotčených nemovitostí; výjimkou jsou zprávy uveřejněné se souhlasem ministerstva národní obrany nebo vojenského velitelství (úřadu), jemuž to toto ministerstvo svěří. Nezachování tohoto zákazu se trestá podle § 23 zákona ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., na ochranu republiky.

(3) O zjištění a vyznačení nemovitostí, jichž výkup nebo vyvlastnění se provede k účelům obrany státu podle tohoto zákona, v pozemkovém katastru platí ustanovení § 14, odst. 2 zákona ze dne 16. prosince 1927, č. 177 Sb. z. a n., o pozemkovém katastru a jeho vedení (katastrálního zákona).

§ 8.

Změna způsobu použití lesních nemovitostí.

Má-li použití vyvlastněných lesních nemovitostí k účelům podle tohoto zákona v zápětí přeměnu lesní půdy na jinou půdu, po případě jinou změnu dosavadního způsobu použití těchto nemovitostí, k níž by bylo jinak třeba podle platných předpisů zvláštního úředního povolení, není tohoto povolení k uvedené změně zapotřebí.

§ 9.

Berní výhody.

Podání, protokoly, právní jednání, listiny a úřední úkony, nutné k provedení tohoto zákona, jsou osvobozeny od kolků a poplatků, od dávek za úřední úkony ve věcech správních a od obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

§ 10.

Podrobnější předpisy.

(1) K provedení tohoto zákona může vláda nařízením vydati podrobnější předpisy.

(2) Týmž způsobem mohou býti ustanovení tohoto zákona, jež se týkají řízení a příslušnosti k němu, podle potřeby doplněna nebo pozměněna, zejména jde-li o vyvlastnění k účelům některých druhů staveb, na př.

staveb železničních a pod., při čemž může býti též stanoveno, že vyvlastňovací řízení lze tu spojití s řízením o dotčené stavbě.

§ 11.

Účinnost zákona a jeho provedení.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr národní obrany v dohodě s ministrem vnitra a ostatními zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Bradáč v. r.

64.

Zákon ze dne 4. dubna 1935,

jímž se mění některá ustanovení zákona o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb. z. a n., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, ve znění zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 55 Sb. z. a n., a zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n. (platového zákona), se mění a doplňuje takto:

§ 1.

V § 2:

a) ustanovení odstavce 2 se zrušuje;

b) u odstavce 1 se vynechává označení „(1)“.

§ 2.

V §§ 3, 9, 12 a 35 se v citaci § 2, odst. 1 vynechává označení „odst. 1“.

§ 3.

V § 3, odst. 1, písm. b) se vynechává na začátku slovo „nezařadění“ a na konci se připojuje „nebo k vojenskému výcviku“.

§ 4.

V § 4:

a) v odstavci 1 se za slova „pořádkové tresty“, vkládá slovo „pokuty“;

b) za odstavcem 3 se vkládá nový odstavec tohoto znění:

„(4) V jednotlivém případě nesmí pokuta převyšovati částku 500 Kč. Pokuty plynou do státní pokladny a mohou býti vymáhány administrativními srážkami se služebních platů (mzdy), které potrestanému přísluší z pokladny státu nebo státního podniku, anebo politickou exekucí. Je-li pokuta nedobytná nebo byla-li by jejím vydobytím ohrožena výživa potrestaného a jeho rodiny, může kázeňský představený, který ji uložil, změnit ji v jiný kázeňský trest.“;

c) dosavadní odstavce 4 až 6 se přečísľují na odstavce 5 až 7.

§ 5.

V § 7, odst. 4 se v první větě za slova „lze si“ vkládají slova „do tří dnů“.

§ 6.

Ustanovení § 9, odst. 2, písm. c) se zrušuje.

§ 7.

Nadpis části II zní takto: „Vojenské kárné právo“.

§ 8.

V § 12:

a) odstavce 1 až 3 se slučují v jediný odstavec tohoto znění:

„(1) Účelem řízení před kárnými výbory jest vyšetřovati a posuzovati poklesky vojenských gážístů v činné službě i mimo činnou službu (počítajíc v to i vojenské gážísty ve výslužbě), jimiž bylo poškozeno neb ohroženo dobré jméno vojska, a to i tehdy, jde-li o poškození neb ohrožení dobrého jména vojska, způsobené některým z jednání a opominutí uvedených v § 2 nebo některým z trestných činů, které stíhati přísluší podle zákonných předpisů soudu.“;

b) v odstavci 4 se na začátku za spojku „Zda“ vynechají slova „porušil svoje úřední a služební povinnosti, pokud se týče, zda“;

c) odstavce 4 až 6 se přečísľují na odstavce 2 až 4.

§ 9.

V § 13, odst. 2 se nahrazují slova „z důstojníků pověřených vyšším velitelstvím;“ slovy „z generálů zbraní a podle potřeby též z důstojníků zbraní nižší hodnosti, jsou-li veliteli aspoň vojskového tělesa (útvary na roveň postaveného);“.

§ 10.

V § 14:

a) v odstavci 1, písm. b) se za slovo „mají“ vkládají slova „nebo naposledy měli“;

b) v odstavci 2 se nahrazují slova „stále bydliště (služební přidělení)“ slovy „služební přidělení“;

c) odstavec 5 zní takto:

„(5) Je-li v téže věci obviněno několik vojenských gážístů příslušejících před různé kárné výbory, rozhodne představený, nařizující proti nim zavedení nebo rozšíření kárného řízení (§ 15, odst. 3), který kárný výbor má věc společně projednati.“.

§ 11.

V § 15, odst. 2 se vkládá za první větu toto ustanovení:

„Byl-li k projednání některé věci podle ustanovení § 14, odst. 4 určen kárný výbor, který není v obvodu příslušného představeného, přecházejí práva příslušného představeného na velitele (zemského vojenského velitele nebo velitele divise) místně příslušného podle sídla kárného výboru, který byl určen k projednání.“

§ 12.

V § 17, odst. 7 se nahrazují v druhé větě slova „nedopustil se žádného z poklesků uvedených v § 12 (1) až (3)“ slovy „nepoškodil ani neohrozil dobré jméno vojska“.

§ 13.

V § 19, odst. 1 se v první větě vynechají slova „osob zapsaných do seznamu“.

§ 14.

V § 21, odst. 2:

a) v první větě se za slovo „vzdálí“ vkládá doplněk „anebo je pro neslušné a nedůstojné chování z místnosti vykázán“;

b) na konci téže první věty se nahradí tečka čárkou a připojí se tento dodatek: „anebo ne-

dostaví-li se proto, že si odpykává trest na svobodě“;

c) ve druhé větě se za slova „vzdálení se“ vkládají tato slova: „nebo vykázání z místnosti“.

§ 15.

V § 22:

a) v odstavci 1, písm. a) a b) se slova „nedopustil se žádného z poklesků uvedených v § 12 (1) až (3)“ nahrazují slovy „nepoškodil ani neohrozil dobré jméno vojska“;

b) odstavec 1, písm. c) zní takto:

„c) že jest obviněný vinen, dospěje-li kárný výbor na základě provedeného řízení k přesvědčení, že obviněný poškodil anebo ohrozil dobré jméno vojska. V tom případě se usnese kárný výbor:

aa) na některém z trestů uvedených v § 23; byl-li vojenský gážísta v řízení před kárným výborem již pro některý poklesek potrestán, má kárný výbor při výměře trestu za jiný poklesek, spáchaný před uvedeným potrestáním, přihlížeti k trestu uloženému za poklesek, pro který byl již dotčený vojenský gážísta potrestán;

bb) o tom, zda a která doba řízení před kárným výborem se pro zvýšení služného nezapočítává.“;

c) v odstavci 3 se nahrazuje lhůta „čtrnácti dnů“ lhůtou „osmi dní“;

d) v odstavci 4, písm. a) se škrtají na začátku slova „bylo-li upuštěno od uložení trestu nebo“.

§ 16.

V § 23:

a) odstavec 1 zní takto:

„(1) Tresty u vojenských gážístů z povolání mohou býti:

a) písemná výstraha;

b) písemná výstraha s vyloučením zvýšení služného;

c) písemná výstraha se zmenšením služného platu;

d) propuštění z činné služby se zaopatřovacími platy;

e) propuštění z činné služby s menšími zaopatřovacími platy;

f) odnětí vojenské hodnosti s přiznáním menších zaopatřovacích platů;

g) odnětí vojenské hodnosti se ztrátou nároku na zaopatřovací platy.

Zaopatřovacími platy, o nichž se zmiňují ustanovení písm. d) až g), třeba rozuměti zaopatřovací platy, příslušející dotčené osobě podle zákonných ustanovení vzhledem k služební době započitatelné pro výměru výslužného.“;

b) odstavec 2 zní takto:

„(2) Tresty u vojenských gážístů ve výslužbě a u vojenských gážístů v záloze s výslužným mohou býti:

a) písemná výstraha;

b) písemná výstraha s dočasným snížením zaopatřovacích platů;

c) písemná výstraha s trvalým snížením zaopatřovacích platů;

d) odnětí vojenské hodnosti s trvalým snížením zaopatřovacích platů;

e) za zvláště přitěžujících okolností odnětí vojenské hodnosti se ztrátou všech nároků na zaopatřovací platy pro gážístu i jeho příslušníky.“;

c) odstavec 6 se doplňuje takto: „Zmenšení služebního platu se týká jen služného a činovního, snížení zaopatřovacích platů pak jen výslužného nebo odbytného.“;

d) odstavec 8 zní takto:

„(8) Snížení zaopatřovacích platů [odstavec 1, písm. e) a f) a odstavec 2, písm. c) a d)] lze stanovit nejvýše 25%.“;

e) na konci se připojuje nový odstavec tohoto znění:

„(14) Kárný výbor může v konečném usnesení, znějícím na odnětí vojenské hodnosti odnětí obviněnému vyznamenání a čestné odznaky, pokud mu byly propůjčeny naším státem, a může mu zakázati nošení cizozemských vyznamenání a čestných odznaků na území Československého státu.“

§ 17.

§ 24, odst. 1 se doplňuje takto: „Odvolání není přípustné, jestliže se osoba oprávněná podati odvolání písemným prohlášením vzdala práva odvolání podati; takové prohlášení může býti učiněno kdykoliv před uplynutím lhůty uvedené v tomto odstavci, a to již po prohlášení konečného usnesení při závěrečném projednání. Podané odvolání může osoba, oprávněná podati odvolání, vzítí písemným prohlášením kdykoliv zpět až do započetí zá-

věrečného projednání odvolacího kárného výboru. Prohlášení o vzdání se odvolání neb o zpětvzetí odvolání již podaného nelze odvolati.“

§ 18.

V § 25:

a) v odstavci 5, písm. b) se citace „§ 22 (1)“ nahrazuje citací „§ 22, odst. 1, písm. b) a c)“;

b) v odstavci 6 se za slova „má se“ vkládají slova „při uznání viny“.

§ 19.

§ 29, odst. 1 zní na začátku takto: „V případech, kde konečné usnesení, ukládající trest písemné výstrahy, podle ustanovení § 22, odst. 4 potvrdil zemský vojenský velitel anebo velitel divise,“

§ 20.

V § 33:

a) k odstavci 1 se připojuje nové ustanovení tohoto znění:

„e) vystoupil-li důstojník duchovní služby mimo činnou službu z církve (náboženské společnosti), pro niž byl duchovním jmenován, nebo byl-li příslušným úřadem této církve (náboženské společnosti) zbaven kněžského (duchovního) úřadu.“;

b) v odstavci 2 na konci se slova „v případě odst. (1) c) zachovány“ nahrazují slovy: „v případech uvedených v odstavci 1, písm. e) a e) zachovány“.

§ 21.

V § 34:

a) dosavadní ustanovení se označuje jako odstavec 1;

b) připojují se nové odstavce tohoto znění:

„(2) Rovněž může být z úřední moci přeložen do výslužby (do zálohy s odbytým) vojenský gážísta z povolání, jehož další ponechání v činné službě by bylo na újmu důležitým vojenským nebo jiným státním zájmům. O takovém opatření, jež může být učiněno kdykoliv, rozhoduje ministr národní obrany na návrh komise, jejíž složení a další podrobnosti stanoví vládní nařízení; před podáním návrhu třeba dotčenému vojenskému gážístovi poskytnouti příležitost, aby se mohl vy-

jádřiti o důvodech, pro něž nemá být v činné službě ponechán, aneb aby mohl činěné výtky vyvrátiti nebo důkazy k vyvrácení jich potřebné nabídnouti.

(3) Z úřední moci bude z činné služby propuštěn se zaopatřovacími platy, příslušejšími podle služební doby započitatelné pro výměru výslužného, bez ponechání vojenské hodnosti důstojník duchovní služby z povolání, který vystoupil z církve (náboženské společnosti), pro niž byl duchovním jmenován, nebo který byl příslušným úřadem této církve (náboženské společnosti) zbaven kněžského (duchovního) úřadu, ledaže by byl na žádost převzat do skupiny důstojníků duchovní služby z povolání oné církve (náboženské společnosti), k níž přestoupil, anebo na žádost — a třeba-li, z úřední moci — by byl převeden do jiné skupiny důstojnické, podle potřeby i v nižší služební třídě. Bývalí důstojníci katolické duchovní služby z povolání, kteří byli z důvodů právě uvedených propuštěni z činné služby se zaopatřovacími platy, nemohou uplatňovati nároku na zaopatření z náboženského fondu (na stolní titul).“

Čl. II.

Vládním nařízením mohou být stanoveny pro řízení před kárnými výbory za mobilisace a ve válce potřebné odchylky; tresty v tomto řízení ukládané nemohou však být vyšší než tresty ukládané v době mírové.

Čl. III.

Ministr národní obrany se zmocňuje, aby upravil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil plné znění zákona č. 154/1923 Sb. z. a n., jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 55/1927 Sb. z. a n., zákonem č. 103/1926 Sb. z. a n. a tímto zákonem.

Čl. IV.

Zákon tento nabývá účinnosti měsíc po vyhlášení; provede jej ministr národní obrany v dohodě s ministry vnitra, spravedlnosti a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Bradáč v. r.